

være retfærdigt og billigt at lade den Afsoning indtræde i Stedet for Pengesforpligtelsen, som man i de store Forhold, saavel med Hensyn til egentlige Strafforhold som med Hensyn til Bøder, udenfor Forbrydelser ganske i Almindelighed har erkendt. at være for haard og streng? De Herrere maae da, forekommer det mig, meget hellere vedkjende sig Deres egentlige Tanke og hvad der ligger bag Deres Forslag, nemlig at den, der ikke betaler i de Forhold, her er Spørgsmaal om, naar han letfindig har indladt sig i et Forhold, hvoraf en saadan Forpligtelse opstaaer, skal straffes med Bånd og Brød. De Herrere maae da hellere stille det op som Straf, saa seer man, hvad der er deres Mening, og dette vil tillige have den gode Følge, at hvis det i et enkelt Tilfælde kan oplyses, at det virkelig er af Mangel paa Evne og ikke af Mangel paa god Villie, at Betaling ikke har fundet Sted, saa vil en saadan Person rimeligviis blive frifunden af Domstolene; men, som det nu staaer, vil ikke blot den Mobvillige blive straffet med Fængsel paa Bånd og Brød, naar han ikke betaler Alimentationsbidrag, men ogsaa den vil blive straffet med Fængsel paa Bånd og Brød, der ikke kan betale dette Bidrag. Dette forekommer det mig at være uretfærdigt at bestemme paa samme Tid, som man erkender, at Fængsel paa Bånd og Brød i det Hele er for haardt og strengt et Middel til Afsoning af Pengestraf.

Jeg troer, ved hvad jeg saaledes har anført, i alt Fald tilstrækkeligt at have oplyst, at ligesom der overhovedet var god Anledning for Commissionen til i sin Tid at drage dette Forhold med ind under sin Overveelse og stænke det en Bestemmelse i det Udkast, der udgik fra Commissionens Haand, saaledes maa det ogsaa erkendes, at der lader sig anføre gode Grunde for at ordne Forholdet paa den Maade, som er bragt i Forslag af den. Om man imidlertid vil følge de ærede Forslagsstillere paa den af dem paaviste Vej, at lade hele dette Forhold ligge til en senere nærmere Undersøgelse, hvorved ogsaa andre Spørgsmaal, vedrørende denne Materie, kunne blive dragne ind med under Overveelse, er Noget, jeg for saavidt ganske skal henstille. Det er vistnok

sa, at der ikke er nogen paatrængende Nødvendighed for i Dieblirket at komme ind paa denne Materie, og jeg vil endog saa sige, at hvis det virkelig viser sig, at der er meget deelte Meninger om, hvorledes dette Forhold bør ordnes, hvis det virkelig viser sig, at en stor Deel af Folkerepræsentationen og en stor Deel af Befolkningen rundt omkring have den Anskuelse, at man gjør bedst i indtil Videre at lade det blive ved det Afsoningsmiddel, som engang er hjemlet for Alimentationsbidrag, naar det ikke betales — saa vil jeg for mit Vedkommende ogsaa troe, at der i og for sig ikke er nogen paatrængende Nødvendighed for nu at fremskynde dette Punkts Ordning. Dette gjælder, saaledes som Forslaget er stillet af de ærede Medlemmer, medens Sagen vilde stille sig ganske anderledes, dersom de havde stillet positive Forslag om, at dette Forhold nu skulde ordnes paa en Maade, der var modsat den, hvorpaa det er foreslaaet ordnet i den foreliggende Lov. Jeg anseer det for mit Vedkommende for naturligt og rigtigt, at man vedtager Lovudkastets § 4, men, som sagt, hvis en overveieende Deel af Thingets Medlemmer finder det rigtigt at udskyde dette Punkt til senere nærmere Overveelse, er dette Noget, jeg for mit Vedkommende kan finde mig i med temmelig stor No.

Der er af den ærede Justitsminister under Nr. 3 stillet et Forslag, som, saavidt jeg seer, kun gaaer ud paa at bringe dette Lovforslag i Overensstemmelse med den tilsvarende Paragraph i den almindelige Straffelov, og der er vistnok al god Grund til at vedtage en saadan Tilsporing. — Derimod er der af et Medlem under Nr. 2 stillet det Forslag, at i Slutningen af § 1 „1 Dag“ skal forandres til „2 Dage“. Meningen med dette Forslag er jo, at der ikke skulde kunne finde Afsoning Sted ved Fængsel paa Bånd og Brød i kortere Tid end to Dage. Jeg kan ikke Andet end meget fraraade dette Forslag. Det egentlige Afsoningsmiddel efter dette Lovudkast som efter den almindelige Straffelov er simpelt Fængsel; man har imidlertid troet, at det i mange Forhold maaskee vilde kunne være for haardt for Folk, hvis Capital ligger i deres